

un escrit sobre una taula una cadira. Perdona la letra. 5-~~11~~-1955.

Estimats pares:

Com vaig prometre a la mare, us escric en seguida. Ara son las nou del mati i ja he unorgat. Com ja tindre temps de explicarvos en que consisteix aquest, vaig a explicarvos tot lo que vaig veure ahir, dons tot va ser mol bonic i em ba agrader molt.

● Excepcionament un moment, vaig a tancar la radio, dons estan donant noticies i en un anglès tan "achafat" que nous s'agafen els noms de alguns personatges francesos.

Ara vaig a refer tot el meu viatge:

En sortir del aeroport, el avió s'aletra i es veu la Mediterranea tota blava i molt tranquilla.

Al cap de un rato comencem a passar per sobre els nuvols,

● com ja heu vist en avió ja sabem el bonic que es, dons a vegades semblen paisatges polars i tot de cop al veure obrir un nuvol, veus la terra al fons, com si estigues sumergida, dons el fons dels nuvols sembla talment, la superficie d'un llac.

Es comença a fer fosc, ~~travessam~~ atravesem, quantitats industrials de boira y per fi a les set es veuen unes ciutats alla avall, son les del nit, el espectacle es soberb.

Parat el canal i al cap de uns 15 m. arribem a Londres. Caram!

Crea que no us ho podem imaginar. Quina ciutat. Dada dalt es immensa, i mirant per un costat me'n i acaba i per l'altre tampoc.

Zota esta iluminada, (aqui no i han restriccions) pero d'una manera frontal, tots els cases en llums fluorescentes i grocs i verds contre la boira; desde adalt sembla talment un gran juguet fet per un colossal ingenier.

Per Ji i al cap de 15 minuts de volar sobre Londres arribem al aeroport, veu! quin aeroport, es fantastic; tan gran i tan angari deu pintas, i molt ben iluminat.

Les formalitats dels passaports etc. les vaig resoldre satisfactoriament i aquell noi em va ser de molt ajuda, des de em el autobus em va ai em tot em va ajudar; et dire, ni un gran Londres que no obstant ~~per~~ las magnificas autopistas, que ~~se~~ parau mas, i altres per zota, i després el ample dels carrers varem tardar una 1/2 hora en arribar a Waterloo station.

Alli hi havia el senor B. & R. i em el varem anar el hotel a el que aguenta mit un dormit. No em puc estendre gaire mes, sino et dire que varem sopar molt be. Després em va menjar el metro, esta a 80 m. zota terra, i a vaiga, per unes escales automaticas que si miras a vaig, veu a l'altre gen com focnigues.

El tren o metro te 12 vagons i el tunnel es tan petit que sembla que hi vagi encaixat.

Desde el hotel es ven el "British museum", te una cupula enorme, el mireu a visitar aquest demati:

Em un fort abas i molt pretens es despedir el vostre fill:
Recorts a totom i a les venes i a la mis.